

Badminton je individuální olympijský raketový sport. Jeho přímým předchůdcem je indická *poona*.

Při hře dva protivníci (respektive dvě dvojice) odpalují přes síť pomocí rakety opeřený míček a snaží se donutit protivníka k chybě. Chybou je zahrání míčku mimo vymezené území nebo neodehrání protivníkem správně zahraného míčku.

Badminton je jedním z nejrychlejších raketových sportů. Hráč musí mít postřeh a výbornou kondici. Během jediného zápasu často naběhá až několik kilometrů. Rekord v rychlosti smeče v současné době drží malajský deblista Tan Boon Heong, jenž s pomocí rakety Yonex ZSlash vyslal míček neuvěřitelnou rychlostí 421 km/h. V průběhu All England Open obdržel hráč oficiální certifikát o zařazení do Guinnessovy knihy rekordů. Ta obsahuje i dva další badmintonové záznamy, které jsou o něco kurióznější – nejvíce lidí, kteří se zúčastnili jedné badmintonové výměny, a také největší počet nožiček s badmintonovým míčkem.

Nejrychlejší smeč: 421 km/h

Rekord v rychlosti smečování byl překonán dvakrát krátce po sobě. Naoki Kawamae, japonský deblista, stanovil jeho hodnotu na 414 km/h, jeho malajský konkurent Tan Boon Heong o pár týdnů později rychlost ještě o sedm kilometrů v hodině vylepšil. Důležité je ale říci, že jde o rekordy změřené v laboratorních podmínkách a metodou odlišnou od měření, které známe z některých vrcholných turnajů. A tak stále zůstávají v platnosti i oficiální rekordy zaznamenané ve hře: nejtvrdší smeč v historii dvouhry předvedl na Sudirman Cupu 2005 indonéský badmintonista Taufik Hidayat (305 km/h) a nejtvrdší smeč ve čtyřhře na témže turnaji čínský deblista Fu Haifeng (332 km/h).

Historie

Badminton patří mezi nejstarší sporty na světě – první doložené záznamy o tomto sportu pocházejí ze 7. století, kdy Číňané provozovali hru zvanou Di-Dčijan-Dsi. Na podobném principu odbíjení opeřeného míčku byla hrána v Japonsku hra Cibane a v Koreji se potom badmintonový předchůdce jmenoval Tije-Kiča-Ki. Mimo asijský kontinent se badmintonu podobné hry provozovaly mezi indiány Severní, Střední i Jižní Ameriky a dokonce i ve středověké Evropě, kde však byla časem tato hra zapomenuta.

Dějiny moderního badmintonu se začaly psát hrou nazývanou jako poona, pojmenovanou podle indického města Puna, kde jej okolo roku 1850 „objevili“ britští vojáci. Ti hru přivezli do Anglie, kde o deset let později, v roce 1850 získala své současné jméno. Isaac Spratt svůj pamflet, ve

kterém popisoval hru provozovanou v Badminton House vévodou z Beufortu, pojmenoval „Badminton Battledore – a new game“.

V roce 1934 byla založena IBF (International Badminton Federation, Mezinárodní federace badmintonu), 24. září 2006 přejmenovaná na BWF (Badminton World Federation).

Od roku 1992 byl badminton natrvalo přizván do rodiny olympijských sportů. Dosavadními českými olympijskými účastníky byli v Barceloně 1992 Tomasz Mendrek a Eva Lacinová, ke kterým se po šestnácti letech přidali v Pekingu 2008 Petr Koukal a Kristína Ludíková.

Pravidla

Badmintonový kurt

Při badmintonu musíme rozlišovat kurt na dvouhru a na čtyřhru. Dvouhrový kurt je 5,18m (17 stop) široký a 13,40m (44 stop) dlouhý. Kurt na čtyřhru má shodný rozměr na délku, odlišná je šířka, čtyřhrový kurt je o tři stopy širší – 6,10m (20 stop). Dvorec musí být pravoúhlý a je vymezen čarami širokými 40 mm. Čáry musí být snadno rozeznatelné, nejlépe bílé nebo žluté. Všechny čáry jsou součástí pole, které vymezují. Sloupky musí být vysoké 1,55 metru měřeno od povrchu dvorce a musí zůstat kolmé při napnutí sítě. Sloupky nesmí zasahovat do dvorce. Sloupky musí být umístěny na postranních čarách pro čtyřhru, bez ohledu na to, zda se hraje dvouhra nebo čtyřhra. Síť musí být zhotovena z jemné šňůry tmavé barvy a jednotné síly s oky o velikosti od 15 do 20 mm. Samotná síť musí být vysoká 760 mm a široká minimálně 6,1 metru. Horní okraj sítě musí být ohraničen přeloženou bílou páskou o celkové šířce 75 mm, kterou prochází šňůra nebo lanko. Tato páska musí spočívat na šňůře či lanku. Šňůra či lanko musí být pevně nataženy a lícovat s vrcholky sloupků. Horní okraj sítě je vzdálen od povrchu dvorce 1,524 metru uprostřed dvorce a 1,55 metru nad postranními čarami pro čtyřhru. Mezi konci sítě a sloupky nesmí být žádné mezery. V případě potřeby musí být konce sítě přivázány po celé šířce ke sloupkům.

Hra

Cílem hry je umístit míč přes síť do pole tak, aby jej soupeř nezasáhl (nebo se dotkl soupeře či jeho oděvu). Chybou je tedy, pokud míč spadne do sítě nebo mimo pole soupeře. Míč, který dopadl na čáru, se hodnotí jako platný. Situace, kdy se míček dotkne sítě a skončí na straně soupeře, takzvané „prasátko“, je v badmintonu povolena (i při podání).

Podání

Podávající hráč stojí v obdélníku pro podání (při sudém počtu jeho bodů v pravém, při lichém počtu v levém) a musí míček spodem odpálit do protilehlého obdélníku, při čtyřhře zkráceného o 0,76 metru. Pokud ve čtyřhře podávající strana získá bod, pokračuje v podání stejný hráč, ale z opačného obdélníku. Tím pádem podává na druhého protivníka. Při ztrátě podání podávají protihráči ze stejného postavení, v jakém stáli při svém posledním podání (tím pádem podává hráč, který minule nepodával). Podávajícího v prvním setu určí hod mincí (kdo vyhraje, může si vybrat stranu nebo podání). V dalším setu podává hráč, který vyhrál minulý set.

Míček

Badminton se hraje míčkem; kvalitnější jsou vyrobeny z pravého husího peří (na jeden je zapotřebí 16 brk), míčky s horšími letovými vlastnostmi, na druhou stranu ale s delší trvanlivostí jsou plastové. Míček musí být o hmotnosti od 4,74 do 5,50 gramů, u plastového jsou povoleny výjimky o 10 % celkové váhy. Délka pera musí být jednotná v rozmezí od 62 do 70 mm, měřeno od konce pera k horní části základny.

Počítání

Dne 6. 5. 2006 IBF na svém výročním zasedání valné hromady v Tokiu rozhodla o zavedení nového systému počítání. Všechny disciplíny se podle tohoto systému hrají na dva vítězné sety do 21 bodů a strana, která vyhrála výměnu, vždy získává bod. Opouští se tedy pravidlo o ztrátování. Za stavu 20-20 se pokračuje ve hře, dokud jedna strana nedosáhne dvoubodového vedení, za stavu 29-29 vítězí strana, která dosáhne 30. bodu. Strana, jež vyhrála set, začíná podáním v následujícím setu. V okamžiku, kdy jedna strana docílí 11 bodů, mají hráči k dispozici 60 sekundovou přestávku. Mezi prvním a druhým i mezi druhým a třetím setem je hráčům k dispozici dvouminutová přestávka. Ve čtyřhrách přestává platit systém dvou podání, každá strana má pouze jedno.

Původně se badminton hrál na dva vítězné sety do patnácti bodů, výjimkou byla dvouhra žen, která se hrála na dva vítězné sety do jedenácti bodů. Pokud výměnu vyhrál podávající, získal bod. V opačném případě byla ztráta, skóre se neměnilo, ale podával protivník. Ve čtyřhře měl podání každý z dvojice. Navíc platilo pravidlo o možnosti nastavit set za stavu 14:14 do 17 (resp. v případě dvouhry žen za stavu 10:10 do 13). Mezi prvním a druhým setem byla 90 sekund dlouhá přestávka a před případným třetím setem byla přestávka pětiminutová.

Disciplíny

Jde o individuální sport, kde se hraje pět disciplín:

- dvouhra mužů
- dvouhra žen
- čtyřhra mužů
- čtyřhra žen
- smíšená čtyřhra